

ter den indsamling af data, som er nødvendig, for at Danmark/Grønland kan rejse krav om en udvidet grønlandsk kontinentalsokkel i Polhavet nord for Grønland?»

Begrundelse

Kyststaterne omkring Polhavet er ved at gøre sig klar til at forhandle om grænserne for deres eksklusive økonomiske zoner. Især Rusland, men også Canada og Norge er politisk og fagligt langt fremme med at forberede deres krav om sokkeludvidelser ud over 200-sømilegrænsen. Havretskonventionen åbner mulighed for, at man under bestemte forudsætninger kan udvide sine grænser til 350 sømil eller mere. Det kræver i første række, at man med en tværfaglig indsats får fastlagt kontinentalsoklens dybdeforhold (bl.a. 2.500-meterkurvens forløb og sokkelskræningsprofil) og kontinentalsoklens sedimentære forhold.

Efter ansøgning af Udenrigsministeriets retsafdeling i 1997 lod Kommissionen for Videnskabelige Undersøgelser i Grønland en arbejdsgruppe udarbejde et projekt for dataindsamling. Det blev præsenteret i maj 1999 under navnet GRASP (Greenland Artic Ocean Shelf Project), men projektet har hidtil ikke kunnet finde politisk/administrativ opbakning og forankring.

I lyset af de øvrige kyststaters forberedelser er der en reel risiko for, at Danmark/Grønland bliver agterudsejlet, og at vi mister store sokkelområder – muligvis omfattende nordpolen – som nu hastigt rykker nærmere. En uomgængelig nødvendig del af denne forberedelse er, at man i det mindste gennemfører en kortlægning af havbundens dybdeforhold, geologi og geofysik. Dette er en sag af potentielt vidtrækkende betydning, som ikke synes at tåle yderligere opsettelse.

Svar (26/4 01)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det kan oplyses, at regeringen i øjeblikket overvejer, hvorledes der kan gennemføres en undersøgelse, som giver den bedst mulige dokumentation for et eventuelt dansk/grønlandsk krav på sokkelområdet uden for 200 sømil grænsen nord for Grønland i henhold til Havretskonventionen

Det kan herudover oplyses på baggrund af informationer fra Udenrigsministeriet, at kyststater ifølge FN's Havretskonvention af 1982 kan kræve en kontinentalsokkel, der strækker sig ud over 200 sømil og indtil 350 sømil fra basisliniere (i visse situationer mere), såfremt kyststaten over for den ved Konventionen oprettede Kommission for Kontinentalsoklens Grænser kan dokumentere, at den del af soklen, der strækker sig ud over 200 sømil, har en naturlig geologisk sammenhæng med den kystnære kontinentalsokkel. Rettigheder og jurisdiktion over kontinentalsoklen omfatter de levende ressourcer, der er hjemmehørende på selve havbunden, samt ikke levende ressourcer på og under havbunden. Såfremt en stat vil fremsætte krav om en kontinentalsokkel, der strækker sig ud over 200 sømil, er der en frist på 10 år fra den pågældende kyststats ratifikation af Havretskonventionen til at dokumentere kravet. Danmark har af hensyn til uafklarede maritime afgrænsningsspørgsmål, som i øjeblikket er under forhandling, endnu ikke ratificeret Havretskonventionen.

Spm. nr. S 2420

Til sundhedsministeren (17/4 01) af:

Ester Larsen (V):

»Vil ministeren tage skridt til, at der finder en udredning sted vedrørende DSI's og Sundhedsministeriets beregninger, således at der ikke hersker tvivl om, hvorvidt der (som oplyst i Danmarks Amdsråd nr. 6) er en forskel på 18 pct. mellem indregnede plejeudgifter i henholdsvis danske og franske sundhedsudgifter eller ej?»

Begrundelse

Da der aktuelt er stor interesse for sammenligninger mellem det franske og det danske sundhedsvæsen, er det væsentligt, at omkostningerne opgøres så sammenligneligt som muligt.

Ifølge besvarelse af spørgsmål nr. S 2242 spiller Sundhedsministeriet en meget aktiv rolle i det internationale samarbejde omkring opgørelsen af sundhedsudgifter med henblik på at etablere et konsistent statistisk grundlag.